

**Umsögn dómnefndar
skv. 4. gr. a laga nr. 15/1998 um dómstóla
um umsækjendur um tvö embætti héraðsdómara við
Héraðsdóm Reykjavíkur
sem auglýst voru laus til umsóknar 30. janúar 2013**

Reykjavík 22. mars 2013

1. Umsækjendur um hið auglýsta dómaraembætti

Með bréfi dags. 27. febrúar 2013 fór innanríkisráðuneytið þess á leit við dómnefnd skv. 1. mgr. 4. gr. a laga nr. 15/1998 um dómstóla, með síðari breytingum, að hún léti í té umsögn um hæfni umsækjenda um tvö embætti dómara við Héraðsdóm Reykjavíkur sem auglýst voru laus til umsóknar 30. janúar 2013 í Lögbirtingablaði. Um embættin sóttu Barbara Björnsdóttir, settur héraðsdómari, Hrannar Már S. Hafberg, aðstoðarmaður dómara og formaður sérstakrar rannsóknarnefndar Alþingis, Krístrún Kristinsdóttir, lögfræðingur við embætti landlæknis, Rúnar Guðmundsson, aðstoðarframkvæmdastjóri hjá Fjármálaeftirlitinu, Sigríður Elsa Kjartansdóttir, settur héraðsdómari, og Þórður Cl. Þórðarson, hæstaréttarlögmaður og bæjarlögmaður Kópavogs. Rúnar dró umsókn sína til baka með bréfi 5. mars 2013.

Umsögn dómnefndar um umsækjendur fer hér á eftir.

2. Sjónarmið sem nefndin byggir mat sitt á

Samkvæmt 2. mgr. 4. gr. a, sbr. 2. mgr. 12. gr. laga nr. 15/1998 skal dómnefnd láta innanríkisráðherra í té skriflega og rökstudda umsögn um umsækjendur um embætti héraðsdómara. Samkvæmt ákvæðinu skal í umsögn dómnefndar tekin afstaða til þess hvaða umsækjandi sé hæfastur til að hljóta embættið, en heimilt er að setja tvo eða fleiri umsækjendur jafna.

Í athugasemdum við 2. gr. frumvarps þess, er varð að 2. mgr. 4. gr. a laga nr. 15/1998, segir m.a. svo: „Við mat á hæfni dómaraefna er til margra atriða að líta, svo sem starfsreynslu á sviði lögfræði, hvort heldur hún er á sviði dómstarfa, málflutnings, annarra lögmannsstarfa, fræðistarfa eða innan stjórnsýslunnar, en almennt verður umsækjandi að hafa til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega menntun og þekkingu. Rétt er einnig að líta til aukastarfa umsækjanda, svo sem til setu í úrskurðarnefndum eða annarra skyldra starfa sem nýtast dómaraefni. Almennt verður að telja umsækjanda til tekna að hafa yfir að búa fjölbreyttri starfsreynslu, þótt meta verði það hverju sinni. Dómnefndinni er einnig rétt að líta til og að leita sérstaklega eftir umsögnum um störf umsækjanda og þess hvort hann sé skilvirkur í

störfum sínum og vinnusamur, hvort hann hafi til að bera hæfni til að skilja aðalatriði frá aukaatriðum og setja álit sitt fram á skiljanlegan hátt, bæði munnlega og skriflega. Er í því skyni unnt að líta til fræðirita, reynslu umsækjanda af málflutningi eða þeirra dóma sem umsækjandi kann að hafa samið. Umsækjandi um dómaraembætti verður enn fremur að geta átt góð samskipti við aðra.“

Í lok 2. mgr. 4. gr. a laga nr. 15/2008 kemur fram að ráðherra setji að öðru leyti nánari reglur um störf nefndarinnar. Þáverandi dómsmála- og mannréttinda-ráðherra, nú innanríkisráðherra, setti reglur nr. 620/2010 um störf dómnefndar sem fjallar um hæfni umsækjenda um dómaraembætti. Í 4. gr. reglnanna er fjallað um sjónarmið sem nefndin skal byggja mat sitt á og segir þar svo:

„4. gr.

Sjónarmið sem mat dómnefndar skal byggt á.

Í umsögn dómnefndar skal tekin afstaða til þess hvaða umsækjandi eða umsækjendur séu hæfastir til þess að hljóta umrætt dómaraembætti. Dómnefnd skal gæta þess við mat sitt að samræmis sé gætt þannig að jafnræði sé í heiðri haft. Niðurstaðan skal byggð á heildstæðu mati á grundvelli málefnalegra sjónarmiða og skal þar byggt á verðleikum umsækjenda með hliðsjón af menntun og reynslu, ráðvendni, hæfni og skilvirkni í starfi, eins og nánar greinir m.a. hér á eftir:

1. *Menntun, starfsferill og fræðileg þekking.* Við mat á menntun, starfsferli og fræðilegri þekkingu skal dómnefndin miða við að æskilegt sé að umsækjandi hafi fjölbreytta starfsreynslu á sviði lögfræðinnar, s.s. reynslu af dómstörfum, málflutningi eða öðrum lögmannsstörfum, störfum innan stjórnslunnar eða fræðistörfum. Miðað skal við að umsækjandi hafi til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega þekkingu og menntun. Þá skal litið til þess hvort umsækjandi hefur stundað framhaldsnám.

2. *Aukastörf og félagsstörf.* Dómnefnd ber einnig að líta til aukastarfa umsækjanda, svo sem til setu í úrskurðarnefndum eða annarra skyldra starfa sem nýtast dómaraefni. Loks er heimilt að líta til víðtækrar þátttöku í félagsstarfi.

3. *Almenn starfshæfni.* Við mat á almennri starfshæfni skal litið til þess hvort umsækjandi hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi og

hvort hann eigi auðvelt með skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Æskilegt er að hann hafi reynslu af stjórnun. Umsækjandi skal hafa góða þekkingu á íslensku máli og eiga auðvelt með að tjá sig í ræðu og riti.

4. *Sérstök starfshæfni.* Mikilvægt er að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu og geti farið að fyrirmælum laga um samningu dóma og ritað þá á góðu máli. Hann verður að geta stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin, bæði fljótt og af öryggi.

5. *Andlegt atgerði.* Umsækjandi þarf að eiga auðvelt með mannleg samskipti, bæði við samstarfsmenn og þá sem erindi eiga við hann. Gerð er krafa um að af umsækjanda fari gott orð bæði í fyrri störfum og utan starfa og að reglusemi hans sé í engu ábótavant.“

Í almennum athugasemdum við frumvarp það, er varð að lögum nr. 45/2010 um breyting á lögum um dómstóla, nr. 15/1998, með síðari breytingum (skipan dómara), er áréttað að í öðrum lögum sé einnig að finna ákvæði sem taka verður tillit til við skipun dómara, svo sem í stjórnarsýslulögum, nr. 37/1993, lögum nr. 10/2008 um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla og lögum nr. 70/1996 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.

Samkvæmt 1. mgr. 65. gr. stjórnarskrárinnar skulu allir vera jafnir fyrir lögum og í 2. mgr. hennar segir orðrätt: „Konur og karlar skulu njóta jafns réttar í hvívetna.“ Í 1. mgr. 11. gr. stjórnarsýslulaga nr. 37/1993 er tekið fram að við úrlausn mála skuli stjórnvöld gæta samræmis og jafnræðis í lagalegu tilliti. Ákvæði þetta er áréttað í upphafi 1. mgr. 4. gr. reglna nr. 620/2010 sem rakið er hér að framan. Í 2. mgr. 11. gr. stjórnarsýslulaga nr. 37/1993 kemur fram ákvæði um bann við mismunun þar sem talin eru upp sjónarmið sem ekki má líta til við mat á því hvaða umsækjandi geti talist hæfastur til að gegna starfanum. Í ákvæðinu segir: „Óheimilt er að mismuna aðilum við úrlausn mála á grundvelli sjónarmiða byggðum á kynferði þeirra, kynþætti, litarhætti, þjóðerni, trúarbrögðum, stjórnmalaskoðunum, þjóðfélagsstöðu, ætterni eða öðrum sambærilegum ástæðum.“

Markmið laga nr. 10/2008 er m.a. að koma á og viðhalda jafnrétti og jöfnum tækifærum kvenna og karla og jafna stöðu kynjanna á öllum sviðum samfélagsins. Allir einstaklingar skulu eiga jafna möguleika á að njóta eigin atorku og þroska

hæfileika sína óháð kyni, sbr. 1. gr. þeirra. Samkvæmt 1. mgr. 20. gr. laganna skal starf, sem laust er til umsóknar, standa opið jafnt konum sem körlum og í 1. mgr. 24. gr. þeirra er kveðið svo á um að hvers kyns mismunun á grundvelli kyns, hvort heldur bein eða óbein, sé óheimil. Samkvæmt 2. tölul. 2. gr. laganna telst það óbein mismunun þegar hlutlaust skilyrði, viðmið eða ráðstöfun kemur hlutfallslega verr við annað kynið nema slíkt sé viðeigandi, nauðsynlegt eða réttlætanlegt vegna hlutlægra þátta óháð kyni. Þá ber þess að gæta að Hæstiréttur hefur talið að lög um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla yrðu þýðingarlítill, nema meginreglur þeirra við að stemma stigu við mismunun séu skýrðar svo að konu skuli veita starf ef hún er að minnsta kosti jafnt að því komin, að því er varðar menntun og annað sem máli skiptir, og karl sem við hana keppir, ef á starfssviðinu eru fáar konur, sbr. dóma réttarins H 1993, 2230, H 1996, 3760, H 1998, 3599 og H 2006, 4891. Á þetta sjónarmið reynir að áliti nefndarinnar við ákvörðun ráðherra um veitingu dómaraembættis hafi dómnefnd metið tvo eða fleiri umsækjendur jafnhæfa til að gegna því.

Loks skal þess getið að í almennum athugasemdum við frumvarp það, er varð að lögum nr. 45/2010 um breyting á lögum nr. 15/1998, með síðari breytingum (skipan dómara), er minnt á að í tilmælum ráðherranefndar Evrópuráðsins nr. R(94)12 frá 13. október 1994 um sjálfstæði, skilvirkni og hlutverk dómenda (On the Independence, Efficiency and Role of Judges) kemur fram að allar ákvarðanir um skipun og starfsframa dómara eigi að vera byggðar á hlutlægum sjónarmiðum og byggjast á verðleikum, með hliðsjón af hæfi, ráðvendni, hæfni og skilvirkni í starfi. Upphafsaðkvæði 1. mgr. 4. gr. reglna nr. 620/2010 eru byggð á þessum tilmælum.

3. Um málsmeðferð dómnefndar

Hinn 1. mars 2013 ritaði dómnefnd umsækjendum tölvubréf og óskaði eftir því að þeir gerðu strax athugasemdir við sérstakt hæfi dómnefndarmanna teldu þeir einhverjar vanhæfisástæður fyrir hendi. Ekki komu þá fram athugasemdir við sérstakt hæfi þeirra nefndarmanna, sem fara með mál þetta, og þeim er heldur ekki kunnugt um að neinar ástæður séu fyrir hendi sem valda vanhæfi þeirra í máli þessu.

Dómnefnd átti viðtöl við einn af umsækjendum 4. mars 2013, en hafði áður rætt við aðra umsækjendur 19. desember 2012 í tilefni af umsókn þeirra um embætti héraðsdómara sem auglýst voru í októbermánuði það ár.

Í athugasemdum við 2. gr. frumvarps þess, er varð að 2. mgr. 4. gr. a laga nr. 15/1998, segir m.a. að dómnefndinni sé einnig rétt að líta til og að leita sérstaklega eftir umsögnum um störf umsækjanda og þess hvort hann sé skilvirkur í störfum sínum og vinnusamur, hvort hann hafi til að bera hæfni til að skilja aðalatriði frá aukaatriðum og setja álit sitt fram á skiljanlegan hátt, bæði munnlega og skriflega. Samkvæmt 5. gr. reglna nr. 620/2010 getur dómnefnd aflað vitneskju um starfsferil umsækjanda hjá fyrri vinnuveitendum hans og öðrum, sem hafa átt samskipti við umsækjanda vegna starfa hans. Á grundvelli þessa ákvæðis sendi dómnefnd spurningalista til þeirra sem umsækjendur höfðu gefið upp sem meðmælendur. Umsækjendum var síðan veitt færi á að tjá sig um svör umsagnaraðilanna.

Eins og áður segir fór innanríkisráðuneytið þess á leit við dómnefnd 27. febrúar 2013 að hún léti í té umsögn um hæfni umsækjanda um tvö embætti dómara við Héraðsdóm Reykjavíkur sem auglýst voru laus til umsóknar 30. janúar 2013 í Lögbirtingablaði. Barst nefndinni bréfið sama dag. Hinn sex vikna afgreiðslufrestur nefndarinnar skv. 9. gr. reglna nr. 620/2010, sbr. 8. gr. stjórnsýslulaga, reiknast því frá síðastnefndum degi til 10. apríl 2013.

Þess skal getið að umsækjendur hafa allir áður verið metnir af þeirri dómnefnd, sem nú starfar skv. 4. gr. a laga nr. 15/1998, sbr. álit 3. október 2011, 20. febrúar 2012 og 21. janúar 2013.

Samkvæmt 7. gr. reglna nr. 620/2010 voru umsækjendum send drög að umsögn dómnefndar með tölvubréfum 14. mars 2013, þar sem þeim var gefinn kostur á að gera athugasemdir við þau til 21. þess mánaðar, kl. 16.00. Svör bárust frá öllum umsækjendum og gerðu tveir þeirra, Barbara Björnsdóttir og Sigríður Elsa Kjartansdóttir, athugasemdir við drögin. Af því tilefni afréð dómnefnd að taka hæfni þeirra til að gegna embætti héraðsdómara til endurmats og varð það til þess að nefndin ákvað að breyta niðurstöðu sinni frá því sem gert var ráð fyrir í drögunum. Við þetta tækifæri taldi Sigríður Elsa að taka þyrfti til skoðunar hvort einn umsækjanda, Krístrún Kristinsdóttir, hafi, meðan hún starfaði í dómsmála- og

mannréttindaráðuneytinu haft aðkomu að skipun dómnefndar, en ef sú væri raunin bæri nefndarmönnum að víkja sæti við meðferð þessa máls. Að ósk nefndarinnar var upplýst að umræddur umsækjandi hafi ekki komið að skipun nefndarinnar. Þótt svo hefði verið, væri fráleitt að það leiddi til vanhæfis nefndarmanna, sem ýmist hafa verið tilnefndir eða kosnir til nefndarstarfa af öðrum en ráðuneytinu, sbr. 1. mgr. 4. gr. a laga nr. 15/1998.

4. Almennar upplýsingar um umsækjendur

Hér á eftir verður næst veitt stutt ágríp um menntun og reynslu umsækjenda, en 5. kafli hefur að geyma mat dómnefndar á umsækjendum og samanburð á þeim á grundvelli þeirra meginsjónarmiða sem reifuð voru í kafla 2. Upplýsingarnar í þessum köflum eru fyrst og fremst byggðar á umsóknum umsækjenda. Ekki er greint frá öllu því, sem þeir hafa talið þar upp, heldur getið helstu starfa og viðfangsefna, er þeir hafa fengist við, auk þess sem leitast hefur verið við að gæta samræmis þeirra á milli þegar gerð er grein fyrir þessum atriðum.

Barbara Björnsdóttir er fædd 7. maí 1973 og er því 39 ára. Hún lauk embættisprófi í lögfræði frá lagadeild Háskóla Íslands árið 1999 og meistaraþrófi með áherslu á þjóðarrétt og alþjóðlegan refsirétt frá Háskólanum í Leiden í Hollandi 2006. Hún öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 2000. Þá hefur hún sótt ýmis námskeið, svo sem um Schengen á vegum Lögregluskóla ríkisins og um réttargæslustörf lögmanna á vegum Endurmenntunarstofnunar Háskóla Íslands. Að loknu embættisprófi hóf umsækjandinn störf hjá ríkislögreglustjóra 1999, þar sem hún starfaði u.þ.b. eitt og hálf ár sem fulltrúi saksóknara í efnahagsbrotadeild. Árin 2000-2001 starfaði hún við almenn lögmannstörf hjá Lögmonnum Hafnarfirði ehf. og Fasteignastofunni sem var í eigu lögmannsstofunnar. Mestan hluta starfsferils síns hefur umsækjandinn hins vegar verið aðstoðarmaður dómara, fyrst hjá Héraðsdómi Reykjavíkur 2001-2007, þá í hlutastarfi hjá Héraðsdómi Vesturlands 2007-2008, og að lokum um tveggja ára skeið, 2008-2010, aðstoðarmaður dómara við Hæstarétt. Frá 2003 til 2005 var hún einnig settur skrifstofustjóri hjá Héraðsdómi Reykjavíkur í tæplega 22 mánuði og 2007-2008 starfaði hún jafnframt sem sérfræðingur hjá Lagastofnun Háskóla Íslands sem aðstoðarmaður og aðstoðarritstjóri við gerð

Lögfræðiorðabókar með skýringum sem kom út árið 2008. Hinn 1. september 2010 var hún sett héraðsdómari við Héraðsdóm Reykjaness og síðan við Héraðsdóm Reykjavíkur nánast samfleytt frá 1. september 2011 til 3. október 2012. Þá hefur hún nýlega verið sett héraðsdómari við þann dómstól frá 1. febrúar 2013. Árin 2008 og 2010 sinnti umsækjandinn einnig kennslu á meistarastigi við lagadeild Háskóla Íslands á námskeiðunum *Law of Armed Conflicts* og *Veðréttur og ábyrgðir*. Að auki hefur hún haft umsjón með BA ritgerð við Háskóla Íslands, verið prófdómari við félagsvísinda- og lagadeild Háskólans á Akureyri vegna ritgerðar til BA prófs og við lagadeild Háskóla Íslands, þar sem hún hefur metið prófurlausnir og meistara-ritgerðir á sviði þjóðarréttar og mannréttinda. Umsækjandinn annaðist um tíma yfirlestur lögfræðilegra greina fyrir Tímarit lögfræðinga og átti þátt í samningu námsefnis um auðgunarbrot fyrir nemendur Lögregluskóla ríkisins. Þá hefur hún verið starfsmaður nefndar til að annast rannsóknir á refsingum við afbrotum 1999–2000 og átt sæti í nefnd um heimasíðu héraðsdómstóla 2002. Hún tók sæti sem varamaður í forföllum aðalmanns í nefnd um endurskoðun laga um leikskóla árið 2006. Árin 1999–2000 sat hún í úrskurðarnefnd um áfengismál. Umsækjandinn hefur jafnframt gegnt trúnaðarstörfum fyrir *Heimili og skóla* – landssamtök foreldra og starfað hjá Kvennaráðgjöfinni við lögfræðiráðgjöf.

Hrannar Már S. Hafberg er fæddur 15. desember 1974 og er því 38 ára. Að loknu stúdentsprófi hóf hann nám í heimspeki við Háskóla Íslands og lauk BA gráðu í þeirri grein 1998, eftir að hafa gert árshlé til stunda nám í hugfræðum í Svíþjóð, 1995–1996. Hann lauk BA prófi í lögfræði frá lagadeild Háskóla Íslands 2006 og meistaraþrófi frá sömu deild 2008. Hann hefur jafnframt stundað meistaranám í réttarheimspeki við Háskóla Íslands og Háskólann í Genúa, með hléum, frá 1998. Að auki hefur hann lokið prófi í margmiðlun frá Margmiðlunarskóla Prenttækni-stofnunar. Þá hefur hann sótt ýmsar ráðstefnur og námskeið um lögfræðileg efni, innanlands sem erlendis. Hann öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður 2010. Að loknu laganámi starfaði umsækjandinn í nokkra mánuði sem fulltrúi hjá lögreglustjóranum á höfuðborgarsvæðinu, einkum við rannsókn og saksókn í ofbeldismálum. Árin 2008–2009 starfaði hann sem aðstoðarmaður dómara við Héraðsdóm Norðurlands eystra og 2009–2012 við Héraðsdóm Reykjavíkur. Hann var

settur héraðsdómari við þann dómstól frá 5. september 2011 til 29. febrúar 2012 og aftur um tveggja vikna skeið í mars 2012. Hann fékk leyfi frá störfum í hálf ár á því ári til að gegna störfum lögfræðings hjá rannsóknarnefnd Alþingis um rannsókn á aðdraganda og orsökum erfiðleika og falls sparisjóðanna. Frá því í lok september 2012 hefur hann verið formaður nefndarinnar. Frá árinu 2009 hefur umsækjandinn verið aðjúnt og stundakennari við lagadeild Háskólans á Akureyri, þar sem hann hefur m.a. sinnt stundakennslu í inngangi að lögfræði, almennri lögfræði og réttarheimildafræði, lögskýringum og réttarheimspeki, svo og réttarfari og málflutningi. Hann hefur leiðbeint nemendum með lokaritgerðir í BA námi og meistaranámi í lögfræði við Háskólann á Akureyri og Háskólann í Reykjavík. Þá hefur hann sinnt stundakennslu við lagadeild Háskóla Íslands í réttarheimspeki frá 2009. Einnig hefur hann frá sama tíma kennt sakamálaréttarfar og almenna lögfræði hjá Vísdomi, starfsmennt fyrir starfsmenn dómstóla. Að auki hefur hann flutt fyrirlestra, tengda ýmsum lögfræðilegum álitamálum. Umsækjandinn hefur setið í stjórn Félags löglærðra aðstoðarmanna dómara frá 2008, fyrst sem varaformaður, en frá því 2011 sem formaður félagsins. Ennfremur hefur hann setið í ritrýningnefnd *Lögfræðings* - tímarits laganema við Háskólann á Akureyri frá 2009. Þá átti hann sæti í stjórn Félags áhugamanna um heimspeki 2006-2009, í stjórn Heimspekistofnunar Háskóla Íslands 1997-1999 og í samstarfsnefnd um mótun náms í upplýsinga- og fjölmiðlagreinum 2000-2001. Umsækjandinn er höfundur nokkurra ritsmíða og hefur unnið að ýmsum þýðingum, án þess að séð verði af umsókn hans að þær varði lögfræðileg efni.

Kristrún Kristinsdóttir er fædd 7. mars 1962 og er því 51 árs. Hún lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1987. Á árunum 1997-1998 var hún við nám og rannsóknir í afbrota- og sakfræði við Missouri háskóla í St. Louis í Bandaríkjunum. Hún hefur sótt ýmis námskeið og fræðafundi í tengslum við störf sín og rannsóknir. Hún öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður 1994. Að loknu laganámi starfaði umsækjandinn sem fulltrúi bæjarfógetans og síðar sýslumannsins í Kópavogi 1987-1992. Árið 1992 starfaði hún um nokkurra mánaða skeið sem fulltrúi yfirborgardómarans í Reykjavík. Frá miðju ári 1992 til 1997 var hún fulltrúi og staðgengill sýslumannsins á Akranesi. Haustið 1998 hóf hún störf sem deildarstjóri í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu og 2002-2004 var hún lögfræðingur á dómsmála-

og löggæsluskrifstofu ráðuneytisins. Árin 2004–2008 var hún sendiráðunautur við sendiráð Íslands gagnvart Evrópusambandinu í dóms- og innanríkismálum og 2008–2010 skrifstofustjóri fjölskylduréttar- og útlendingaskrifstofu dómsmála- og mannréttindaráðuneytisins. Frá 1. febrúar 2012 hefur hún gegnt starfi lögfræðings hjá embætti landlæknis. Á árunum 2009–2012 sinnti umsækjandinn lögfræðistörfum vegna aðildarviðræðna Íslands við Evrópusambandið, þ. á m. var henni 2009 falin varaformennska í samningahópi um dóms- og innanríkismál. Einnig hefur hún sinnt ýmsum verkefnum fyrir önnur ráðuneyti en þau sem að ofan greinir. Umsækjandinn hefur verið prófdómari í Evrópurétti á meistarastigi við lagadeild Háskóla Íslands og kennt námskeið til BA-prófs í fjölskyldu og erfðarétti við lagadeild Háskólans í Reykjavík. Eftir hana liggja nokkur ritverk, m.a. ritið *Ítrekunartíðni afbrota á Íslandi: Rannsókn á afturhvarfi brotamanna til afbrotahegðunar eftir úttekt refsingar* sem hún ritaði ásamt þremur öðrum fræðimönnum og út kom 2001. Þá hefur hún ritað fimm fræðigreinar á sviði refsiréttar og afbrotafræði, þ. á m. þrjár greinar ásamt sömu mönnum. Árin 2000–2012 var umsækjandinn stjórnarmaður í Norræna sakfræðiráðinu (NSfK). Einnig hefur hún flutt fyrirlestra, sem nær allir tengjast störfum hennar fyrir dómsmálaráðuneytið, og flutt gestafyrirlestra um Evrópurétt í Háskólanum Reykjavík. Í störfum sínum hefur umsækjandinn komið talsvert að setningu laga og reglugerða, var m.a. ritari sífjalaganefndar þegar nefndin samdi frumvarp til núgildandi barnalaga. Einnig hefur hún tekið þátt í margþættu alþjóðasamstarfi á vegum ofangreindra ráðuneyta. Þá var hún varamaður í happdrættisráði DAS 2001–2004 og eftirlitsmaður með starfsemi Íslenskrar getspár 2009–2011. Hún átti sæti í trúnaðarráði Stéttarfélags lögfræðinga í ríkisþjónustu árin 1989–1992 og vann við lögfræðiráðgjöf hjá Kvennaráðgjöfinni 1984–1989.

Sigríður Elsa Kjartansdóttir er fædd 24. júlí 1966 og er því 46 ára. Hún lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1993. Síðan hefur hún sótt ýmis námskeið um lögfræðileg efni, þ. á m. námskeið í stjórnsýslurétti 2005 á vegum Félags forstöðumanna ríkisstofnana og Háskóla Íslands og ári síðar námskeið erlendis á vegum alþjóðasamtaka ákæranda (IAP). Þá stundar hún nú diplómanám á meistarastigi í alþjóðasamskiptum við stjórn málafræðideild Háskóla Íslands og hefur þar lokið 12 einingum af 30. Hún öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður 1997.

Að loknu embættisprófi var umsækjandinn fulltrúi sýslumannsins á Akureyri 1994–1999 og síðan fulltrúi sýslumannsins í Kópavogi 1999–2003. Hún starfaði sem lögmaður á lögmannsstofunni Lögborg ehf. 2003–2004 og fékkst þar við fjölbreytt lögmannsstörf. Árin 2004–2006 var hún fulltrúi ríkissaksóknara og var skipuð saksóknari við embættið 2006. Frá 14. október 2010 til 24. nóvember 2011 var hún settur vararíkissaksóknari. Á árinu 2010 gegndi hún um skamman tíma starfi saksóknara við efnahagsbrotadeild ríkislögreglustjóra. Í fyrrgreindum störfum sínum hefur hún flutt mikinn fjölda mála fyrir dómstólum, m.a. um 80 mál fyrir Hæstarétti. Frá 25. nóvember 2011 hefur hún verið settur héraðsdómari við Héraðsdóm Reykjavíkur. Umsækjandinn annaðist stundakennslu í refsirétti við lagadeild Háskólans á Akureyri 2008. Hún hefur verið leiðbeinandi vegna tveggja meistara-prófsritgerða við sama skóla og kennt á námskeiði til starfsréttinda fyrir dyraverði á veitinga- og skemmtistöðum. Hún hefur haldið ýmsa fyrirlestra í tengslum við störf sín.

Þórður Cl. Þórðarson er fæddur 29. ágúst 1950 og er því 62 ára. Hann lauk embættisprófi í lögfræði frá lagadeild Háskóla Íslands árið 1977. Hann hefur sótt ýmis námskeið, svo sem á sviði stjórnunar og lögfræði, m. a. í Evrópurétti, samkeppnisrétti, stjórnsýslurétti og vinnurétti, við Endurmenntunarstofnun Háskóla Íslands og Háskólann í Reykjavík. Frá því haustið 2012 hefur hann verið í námsleyfi og stundað meistaranám í lögfræði við Háskólann í Reykjavík. Hann öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 1981 og réttindi til málflutnings fyrir Hæstarétti 1994. Að loknu embættisprófi hóf umsækjandinn störf hjá rannsóknarlögreglu ríkisins og fékkst þar aðallega við rannsókn meiri háttar fjármunabrota. Árin 1978–1982 starfaði hann sem fulltrúi við embætti dómara í ávana- og fíkniefnamálum. Á árabílinu 1982–1986 var hann bæjarstjóri á Sauðárkróki og 1986 lögmaður Byggðastofnunar um skeið. Hann var deildarlögfræðingur lögreglunnar í Reykjavík 1986–1987. Frá árinu 1987 hefur hann verið bæjarlögmaður Kópavogs. Á þeim tíma sem umsækjandinn starfaði sem bæjarstjóri á Sauðárkróki, sat hann jafnframt í stjórn Útgerðafélags Skagfirðinga, gegndi formennsku í skólanefnd Fjölbrautaskóla Norðurlands vestra á Sauðárkróki, auk annarra nefndarstarfa fyrir sveitarfélagið.

Samhliða störfum sem bæjarlögmaður Kópavogs hefur hann sinnt lögmannsstörfum fyrir aðra aðila.

5. Mat á umsækjendum

5.1. Menntun og framhaldsmenntun

Allir umsækjendur hafa lokið fullnaðarprófi í lögfræði, ýmist embættisprófi eða meistaraprófi, frá íslenskum háskóla.

Barbara hefur til viðbótar embættisprófi lokið meistaraprófi í lögum frá Háskólanum í Leiden, auk þess sem hún hefur sótt ýmis námskeið hér innan lands.

Hrannar Már hafði að baki BA próf í heimspeki, áður en hann lauk meistaraprófi, og hefur stundað meistaranám í réttarheimspeki við Háskólann í Genúa um árabíl, en ekki lokið því námi.

Kristrín hefur til viðbótar embættisprófi stundað nám og rannsóknir á sviði lögfræði við Missouri háskóla og að auki sótt ýmis námskeið og fræðafundi í tengslum við störf sín og rannsóknir.

Sigríður Elsa hefur, auk embættisprófs, stundað diplómanám á meistarastigi í alþjóðasamskiptum við stjórn málafræðideild Háskóla Íslands og lokið hluta námsins. Þá hefur hún lokið öðru námskeiði á sviði lögfræði á vegum Háskólans. Einnig hefur hún sótt ýmis námskeið, þ. á m. námskeið erlendis á vegum alþjóðasamtaka ákærenda.

Þórður hefur, auk embættisprófs, stundað meistaranám í lögum við Háskólann í Reykjavík. Auk þess hefur hann sótt ýmis námskeið, svo sem á sviði stjórnunar og lögfræði, m. a. í Evrópurétti, samkeppnisrétti, stjórnsýslurétti og vinnurétti, við Endurmenntunarstofnun Háskóla Íslands og Háskólann í Reykjavík.

Samkvæmt því, sem að framan greinir, hefur *Barbara* lokið meistaraprófi í lögum frá erlendum háskóla. Þá hefur *Kristrín* stundað framhaldsnám og rannsóknir í lögfræði við erlendan háskóla og *Hrannar Már* lagt stund á formlegt framhaldsnám í lögfræði erlendis, án prófgráðu. Ennfremur hefur *Sigríður Elsa* lokið hluta diplómanáms á meistarastigi á sviði, skyldu lögfræði, og *Þórður* lagt stund á skipulegt meistaranám í lögfræði við Háskólann í Reykjavík.

5.2. *Reynsla af dómstörfum*

Barbara var aðstoðarmaður héraðsdómara 2001–2007 með hléum og síðan aðstoðarmaður hæstaréttardómara 2008–2010. Frá 1. september 2010 til 3. október 2012 var hún settur héraðsdómari.

Hrannar Már var aðstoðarmaður héraðsdómara 2008–2011. Frá 5. september 2011 til 29. febrúar 2012 og aftur um tveggja vikna skeið í mars 2012 hefur hann verið settur héraðsdómari.

Kristrún var fulltrúi bæjarfógetans í Kópavogi 1987 – 1992, þar sem hún vann m.a. að dómsmálum, þar af sinnti hún þeim nær eingöngu frá september 1989 til mars 1992. Frá þeim tíma til 1. júlí 1992 starfaði hún sem fulltrúi hjá yfirborgardómaranum í Reykjavík.

Sigríður Elsa hefur verið settur héraðsdómari frá 25. nóvember 2011.

Bórður var fulltrúi við embætti dómara í ávana- og fíkniefnamálum 1978–1982, þar sem hann fékkst við að dæma í meiri háttar fíkniefnabrotamálum.

Samkvæmt framansögðu hafa þrír umsækjendur starfað sem sjálfstæðir héraðsdómarar. Af þeim hefur *Barbara* gegnt því starfi í rúm tvö ár. Ef tekið er tillit til þess að hún starfaði sem aðstoðarmaður dómara í um átta ár, þar af eitt ár í hlutastarfi, hefur hún mesta reynslu umsækjenda af dómstörfum. *Sigríður Elsa* hefur verið sjálfstætt starfandi dómari í næstum eitt og hálf ár og *Hrannar Már* liðlega hálf ár, en hann hafði áður verið aðstoðarmaður dómara um þriggja ára skeið. *Kristrún* fékkst við dómsmál sem fulltrúi bæjarfógetans í Kópavogi og síðar fulltrúi hjá yfirborgardómara í nær fimm ár og *Bórður* sem fulltrúi við embætti dómara í ávana- og fíkniefnamálum í fjögur ár. Þegar lagt er mat á þessa reynslu þeirra tveggja síðastnefndu af dómstörfum verður að gæta þess að hvorugt þeirra var á sínum tíma sjálfstætt starfandi dómari, auk þess sem langt er um liðið síðan þau fengust við að leysa úr dómsmálum.

5.3. *Reynsla af lögmannsstörfum*

Þótt allir umsækjendur hafi aflað sér réttinda til að starfa sem héraðsdómslögmennt hafa þrír þeirra starfað sem lögmenn.

Barbara starfaði hjá Lögmönnum Hafnarfirði 2000–2001, þar sem hún sinnti m.a. flutningi mála fyrir héraðsdómi.

Sigríður Elsa starfaði hjá lögmannsstofunni Lögborg 2003–2004, þar sem hún sinnti m.a. flutningi mála fyrir héraðsdómi.

Þórður hefur, einn umsækjenda, öðlast réttindi til málflutnings fyrir Hæstarétti. Hann hefur verið bæjarlögmaður Kópavogs frá 1987 og flutt fjölda mála af hálfu bæjarins fyrir héraðsdómi og Hæstarétti, auk þess sem hann hefur flutt mál fyrir matsnefnd eignarnámsbóta og öðrum stjórnvöldum. Einnig hefur hann annast málflutning fyrir aðra aðila, þ. á m. verið verjandi í mörgum sakamálum. Sem bæjarlögmaður hefur hann verið lögfræðilegur ráðgjafi Kópavogsbæjar, annast lögheimtu fyrir bæinn og sinnt öðrum lögmannsstörfum í hans þágu.

Hrannar Már og *Kristrín* hafa ekki fengist við lögmannsstörf.

Samkvæmt því, sem að framan greinir, á *Þórður* að baki lögmannsferil, sem spannar 25 ár, og hefur hann flutt mál jöfnum höndum fyrir héraðsdómi og Hæstarétti. Hann hefur því ótvírætt langmesta reynslu umsækjenda af lögmannsstörfum. *Sigríður Elsa* fékkst við lögmannsstörf í u.þ.b. eitt og hálf ár. Að auki hefur hún langa reynslu af meðferð og flutningi sakamála sem fulltrúi og saksóknari hjá ríkissaksóknara, alls um sjö ára skeið, þar sem hún flutti m.a. um 80 mál fyrir Hæstarétti. *Barbara* fékkst við lögmannsstörf í eitt ár, en hafði áður komið að meðferð og flutningi sakamála meðan hún starfaði um eins árs skeið sem fulltrúi saksóknara í efnahagsbrotadeild ríkislögreglustjóra. Þótt *Hrannar Már* hafi ekki starfað sem lögmaður hefur hann hlotið nokkra reynslu af meðferð og flutningi sakamála sem ákærandi um rúmlega hálf árs skeið meðan hann var fulltrúi lögreglustjórans á höfuðborgarsvæðinu.

5.4. *Reynsla af stjórnýslustörfum*

Hér á eftir verða rakin helstu stjórnýslustörf sem umsækjendur hafa haft með höndum.

Barbara var 1999–2000 fulltrúi saksóknara í efnahagsbrotadeild ríkislögreglustjóra. Frá 2003 til 2005 var hún settur skrifstofustjóri hjá Héraðsdómi Reykjavíkur í tæplega 22 mánuði. Þá var hún starfsmaður nefndar til að annast rannsóknir á

refsingum við afbrotum 1999–2000 og sat í nefnd um heimasíðu héraðsdómstóla 2002. Hún tók sæti sem varamaður í forföllum aðalmanns í nefnd um endurskoðun laga um leikskóla 2006. Árin 1999–2000 sat hún í úrskurðarnefnd um áfengismál og samdi m.a. drög að úrskurðum nefndarinnar.

Hrannar Már starfaði sem fulltrúi hjá lögreglustjóranum í Reykjavík 2008 í rúmlega hálfu ári og fólst starf hans að nokkru leyti í meðferð stjórnssýslumála. Hann gegndi störfum lögfræðings hjá rannsóknarnefnd Alþingis um rannsókn á aðdraganda og orsökum erfiðleika og falls sparísjóðanna í sex mánuði 2012 og hefur frá 26. september sl. verið formaður nefndarinnar.

Kristrún var fulltrúi bæjarfógetans og síðar sýslumannsins í Kópavogi 1987–1992. Árið 1992 starfaði hún um nokkurra mánaða skeið sem fulltrúi yfirborgardómarans í Reykjavík. Frá miðju ári 1992 til 1997 var hún fulltrúi og staðgengill sýslumannsins á Akranesi. Haustið 1998 hóf hún síðan störf sem deildarstjóri í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu og 2002–2004 var hún lögfræðingur á dómsmála- og löggæsluskrifstofu ráðuneytisins. Árin 2004–2008 var hún sendiráðunautur við sendiráð Íslands gagnvart Evrópusambandinu í dóms- og innanríkismálum og 2008–2010 skrifstofustjóri fjölskylduréttar- og útlendingaskrifstofu dómsmála- og mannréttindaráðuneytisins. Á þeim árum, sem hún starfaði í ráðuneytinu, samdi hún eða ritstýrði hundruðum úrskurða, m.a. í forsjár- og umgengnisréttarmálum, lögræðismálum, ættleiðingarmálum, lögreglumálum og útlendingamálum. Einnig tók hún þátt í margþættu alþjóðasamstarfi á vegum ráðuneytanna. Frá 1. febrúar 2012 hefur hún gegnt starfi lögfræðings hjá embætti landlæknis þar sem hún hefur m.a. fengist við meðferð kvörtunarmála. Ennfremur sinnti hún lögfræðistörfum vegna aðildarviðræðna Íslands við Evrópusambandið árin 2009–2012, þ. á m. var henni 2009 falin varaformennska í samningahópi um dóms- og innanríkismál. Einnig hefur hún sinnt ýmsum stjórnssýsluverkefnum fyrir önnur ráðuneyti. Á árabílinu 2000–2012 sat hún í stjórn Norræna sakfræðiráðsins. Þá var hún varamaður í happdrættisráði DAS 2001–2004 og eftirlitsmaður með starfsemi Íslenskrar getsþár 2009 – 2011.

Sigríður Elsa var fulltrúi sýslumannsins á Akureyri 1994–1999 og síðan fulltrúi sýslumannsins í Kópavogi 1999–2003. Í þeim störfum sinnti hún fjölbreyttum stjórnssýsluverkefnum. Árin 2004–2006 var hún fulltrúi ríkissaksóknara og var síðan

skipuð saksóknari við embættið 2006. Frá 14. október 2010 til 24. nóvember 2011 var hún settur vararíkissaksóknari. Á árinu 2010 gegndi hún um skamman tíma starfi saksóknara við efnahagsbrotadeild ríkislögreglustjóra.

Þórður starfaði hjá rannsóknarlögreglu ríkisins 1977–1978 og fékkst þar aðallega við rannsókn meiri háttar fjármunabrota. Hann starfaði sem fulltrúi við embætti dómara í ávana- og fíkniefnamálum og kom þar m.a. að rannsókn þeirra. Á árabílinu 1982–1986 var hann bæjarstjóri á Sauðárkróki og á þeim tíma gegndi hann formennsku í skólanefnd Fjölbrotaskóla Norðurlands vestra á Sauðárkróki, auk annarra nefndarstarfa fyrir sveitarfélagið. Hann var lögmaður Byggðastofnunar um skeið 1986. Hann var deildarlögfræðingur lögreglunnar í Reykjavík 1986–1987 og hafði þar með höndum yfirstjórn rannsóknar- og fíkniefnadeildar. Frá 1987 hefur hann verið bæjarlögmaður Kópavogs, þar sem hann hefur sinnt fjölbreyttum stjórnarsýsluverkefnum auk þeirra lögmannstarfa sem greind eru í kafla 5.3.

Eins og fram kemur í upptalningunni hér að framan hafa allir umsækjendurnir einhverja stjórnarsýslureynslu að baki, þótt í misríkum mæli sé. Ef litið er til þess hve lengi þeir hafa starfað í stjórnarsýslunni og jafnframt til eðlis starfanna verður að telja að *Kristrún* standi þeirra fremst. Skiptir þar einkum máli að hún starfaði í liðlega átta ár sem deildarstjóri og síðan skrifstofustjóri í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu er síðar breyttist í dómsmála- og mannréttindaráðuneytið. Í þeim störfum fékkst hún m.a. við að leysa úr fjölbreyttum lögfræðilegum ágreiningsmálum, þ. á m. sá hún um að semja eða ritstýra miklum fjölda úrskurða í málum er skotið hafði verið til ráðuneytisins með stjórnarsýslukæru. Þar að auki býr hún að þeirri reynslu að hafa um fjögurra ára skeið verið sendiráðunautur Íslands gagnvart Evrópusambandinu í dóms- og innanríkismálum og starfað nú síðast í liðlega eitt ár sem lögfræðingur hjá embætti landlæknis. *Þórður* hefur fengist við fjölbætt stjórnarsýslustörf, m.a. sem bæjarstjóri um fjögurra ára skeið og síðan bæjarlögmaður í 25 ár. Þá hefur *Sigríður Elsa* öðlast verulega reynslu af stjórnarsýslu í störfum sínum sem ákærandi. Þau tvö síðastnefndu eiga það sammerkt að hafa starfað í stjórnarsýslunni samhliða því að hafa flutt mál fyrir dómstólum og í tilvikum *Þórðar* sinnt öðrum lögmannsstörfum, svo sem gerð er grein fyrir í kafla 5.3. Við mat á stjórnarsýslureynslu þeirra tveggja verður að líta til þessa. Miðað við þau stjórnarsýslustörf, sem *Barbara* og *Hrannar Már* hafa haft

með höndum, er reynsla þeirra af þeim störfum takmörkuð í samanburði við stjórnsýslureynslu hinna þriggja.

5.5. *Reynsla af fræðistörfum o.fl.*

5.5.1. *Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf*

Barbara starfaði 2007–2008 sem sérfræðingur hjá Lagastofnun Háskóla Íslands og vann að *Lögfræðiorðabók með skýringum*. Árin 2008 og 2010 sinnti hún kennslu á meistarastigi við lagadeild Háskóla Íslands á tveimur námskeiðum. Að auki hefur hún haft umsjón með ritgerð og verið skipuð prófdómari við háskóla.

Hrannar Már hefur verið stundakennari við lagadeild Háskólans á Akureyri og aðjúnkt við skólann frá 2009. Hefur hann fengist við kennslu í ýmsum námsgreinum við þá deild og lagadeild Háskóla Íslands, auk þess að hafa umsjón með ritgerðum við Háskólann á Akureyri og Háskólann í Reykjavík. Einnig hefur hann kennt, m.a. sakamálaréttarfar, í skipulögðu starfsmenntanámi fyrir starfsmenn dómstóla.

Kristrín hefur kennt námskeið til BA-prófs við lagadeild Háskólans í Reykjavík og verið prófdómari við lagadeild Háskóla Íslands. Þá stundaði hún rannsóknir á sviði lögfræði erlendis samhliða framhaldsnámi, sbr. kafla 5.1. *Sigríður Elsa* annaðist stundakennslu við lagadeild Háskólans á Akureyri 2008 og hefur verið leiðbeinandi vegna ritgerða við sama skóla.

Þórður hefur ekki fengist við kennslu í lögfræði á háskólastigi.

Af framansögðu er ljóst að allir umsækjendur, að *Þórði* undanskildum, hafa einhverja reynslu af lögfræðikennslu á háskólastigi og *Kristrín* að auki fengist við rannsóknir á því sviði, sbr. og kafla 5.5.2.

5.5.2. *Útgefnar greinar og bækur, ritstjórn o.fl.*

Barbara hefur lagt fram með umsókn sinni meistararitgerð sem hún ritaði við Háskólann í Leiden á árinu 2006 og ber heitið „The Use of Evidence Obtained by Torture under International Law“. Ritgerðin sem er bæði lýsandi og skýr sýnir að höfundur hefur afar gott vald á ensku, auk þess sem heimildavinna er mjög góð. Ritgerðin ber þess hins vegar merki að vera lögð fram sem námsritgerð og er sjálfstætt lögfræðilegt gildi hennar því takmarkað. Þá var *Barbara* aðstoðarritstjóri

Lögfræðiorðabókar með skýringum, sem kom út árið 2008, sbr. kafla 5.5.1. Einnig annaðist hún um tíma yfirllestur lögfræðilegra greina fyrir *Tímarit lögfræðinga*.

Hrannar Már hefur fengist við ritsmíðar og þýðingar á ritum á sviði heimspeki. Þá á hann sæti í ritrýningefnd *Lögfræðings* - tímarits laganema við Háskólann á Akureyri.

Kristrún hefur lagt fram með umsókn sinni eitt rit sem ber heitið *Ítrekunartíðni afbrota á Íslandi: Rannsókn á afturhvarfi brotamanna til afbrotahegðunar eftir úttekt refsingar* og hún er höfundur að ásamt afbrotafræðingunum Helga Gunnlaugssyni, E. Baumer og R. Wright. Ritið kom út árið 2001 og fjallar um sama efni og skýrsla sem þau fjögur höfðu tekið saman árið áður fyrir íslensk stjórnvöld. Þá birtist í *Tímariti lögfræðinga* 2001 ritrýnd grein þeirra fjögurra, „Ítrekunartíðni afbrota á Íslandi“. Sömuleiðis greinarnar „Recidivism Rates Across Nations: Comparable or different?“, birt í riti Nordisk Samarbejdsråd for Kriminologi 2001, og „Crime Shame and Recidivism; The Case of Iceland“, ritrýnd og birt í *The British Journal of Criminology* 2002. Í fyrrgreindu riti og greinunum þremur er gerð grein fyrir rannsókn sem *Kristrún* stóð að ásamt afbrotafræðingunum þremur, en ekki kemur fram hver er hlutur hvers þeirra um sig. Uppistaðan í ritinu og um leið greinunum er tölfræðileg samantekt um ítrekunartíðni afbrota á Íslandi og ályktanir sem draga má af þeirri samantekt. Þessar ritsmíðar hafa fræðilegt gildi á sviði afbrotafræði, en takmarkað lögfræðilegt gildi. Að auki hefur *Kristrún* ritað tvær fræðigreinar, „Réttlætning refsinga - Hvað, ef nokkuð, réttlætir refsingu ríkisvaldsins?“, ritrýnd og birt í *Tímariti lögfræðinga* 1998, og „The Deterrence of Punishment in View of Cross-border Crimes“, birt í riti Nordisk Samarbejdsråd for Kriminologi 2003. Í fyrri greininni er fjallað um þau sjónarmið sem búa að baki refsingum og hvort eitthvað réttlætir beitingu þeirra af hálfu ríkisvaldsins. Greinin hefur að geyma yfirlit yfir áður þekktar hugmyndir, en hefur takmarkað fræðilegt gildi. Í síðari greininni er lýst breytingu á almennum hegningarlögum, þar sem hámarksrefsing fyrir fíkniefnabrot var hækkuð úr 10 ára fangelsi í 12 ár og greint hvort og þá hvaða varnaðaráhrif breytingin hafi haft. Þótt greinin sé stutt og ekki vísað til neinna heimilda telst hún, m.a. vegna tölfræðilegra upplýsinga sem þar koma fram, engu að síður merkt framlag til refsiréttar.

Sigríður Elsa og *Þórður* hafa ekki komið að útgáfu fræðirita eða birt fræðigreinar um lögfræðileg málefni.

Þegar litið er til þeirra rita og greina um lögfræði, sem birst hafa eftir *Kristrínu*, stendur hún fremst umsækjenda á þessu sviði.

5.6. *Reynsla af stjórnun*

Barbara var settur skrifstofustjóri við Héraðsdóm Reykjavíkur í tæp tvö ár, auk þess sem hún stýrði rannsókn efnahagsbrota sem fulltrúi saksóknara um eins og hálfis árs skeið.

Hrannar Már fór með stjórn lögreglurannsókna í umboði lögreglustjóra þegar hann starfaði skamman tíma sem fulltrúi lögreglustjórans á höfuðborgarsvæðinu. Þá hefur hann verið formaður rannsóknarnefndar Alþingis um rannsókn á aðdraganda og orsökum erfiðleika og falls sparisjóðanna í tæpa fjóra mánuði. Áður en hann hóf laganám vann hann sem kennslustjóri Margmiðlunarskólans í tvö ár.

Kristrín var staðgengill sýslumannsins á Akranesi um fimm ára skeið. Hún starfaði í fjögur ár sem deildarstjóri í ráðuneyti og síðar í liðlega tvö ár sem skrifstofustjóri, þar sem hún stýrði fjölmennri skrifstofu. Í starfi sínu sem sendiráðunautur hafði hún í fjögur ár umsjón með evrópsku samstarfi af hálfu Íslands. *Sigríður Elsa* stýrði lögreglurannsóknum í umboði sýslumannsins á Akureyri og síðar sýslumannsins í Kópavogi þegar hún starfaði sem fulltrúi þeirra í u.þ.b. níu ár. Þá gegndi hún starfi vararíkissaksóknara í liðlega eitt ár.

Þórður stýrði lögreglurannsóknum, í umboði yfirmanna sinna, á meiri háttar fjármunabrotum hjá rannsóknarlögreglu ríkisins um eins árs skeið, rannsóknum fíkniefnabrotamála hjá embætti dómara í ávana- og fíkniefnamálum í fjögur ár og hjá lögreglunni í Reykjavík í eitt ár. Hann var bæjarstjóri á Sauðárkróki í fjögur ár. Sem bæjarlögmaður í Kópavogi hefur hann síðustu tíu árin verið yfirlögfræðingur bæjarins og skipt eftir atvikum verkum milli þeirra lögfræðinga sem starfa hjá bænum.

Samkvæmt framansögðu hafa allir umsækjendurnir einhverja reynslu af stjórnun. *Sigríður Elsa* hefur öðlast staðgóða reynslu á þessu sviði meðan hún gegndi

starfi vararíkissaksóknara. Stjórnunarreynsla *Kristrúnar* og *Þórðar* telst þó bæði fjölbreyttari og umfangsmeiri en reynsla annarra umsækjenda.

5.7. *Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl.*

Barbara og *Kristrún* hafa báðar komið að því að semja drög að lagafrumvörpum, þótt í mismiklum mæli sé, eins og gerð er nánari grein fyrir í 4. kafla. Allir umsækjendurnir hafa sinnt öðrum störfum, sem þar eru talin upp, en ekki verður talið að þau nýtist þeim beint í störfum dómara.

5.8. *Almenn starfshæfni og andlegt atgeroi*

Í 3. tölul. 4. gr. reglna nr. 620/2010 segir að við mat á almennri starfshæfni skuli litið til þess hvort umsækjandi hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi og hvort hann eigi auðvelt með skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Þá kemur fram að umsækjandi skuli hafa góða þekkingu á íslensku máli og eiga auðvelt með að tjá sig í ræðu og riti. Ennfremur er tekið fram í 5. tölul. 4. gr. reglnanna að umsækjandi þurfi að eiga auðvelt með mannleg samskipti, bæði við samstarfsmenn og þá sem erindi eiga við hann. Gerð sé krafa um að af umsækjanda fari gott orð bæði í fyrri störfum og utan starfa og að reglusemi hans sé í engu ábótavant.

Í auglýsingu um hin lausu dómaraembætti var óskað eftir því að umsækjendur tilnefndu tvo meðmælendur. Í 5. gr. reglna nr. 620/2010 kemur fram að dómnefnd geti aflað vitneskju um starfsferil umsækjanda hjá fyrri vinnuveitendum hans og öðrum, sem átt hafi samskipti við umsækjanda vegna starfa hans.

Sem fyrr segir leitaði dómnefnd eftir umsögnum þeirra, er umsækjendur höfðu tilnefnt sem meðmælendur, en þeir eru: Eggert Óskarsson, héraðsdómari, og Finnbogi Alexandersson, héraðsdómari, sem gáfu umsögn um Barböru Björnsdóttur, Erlingur Sigtryggsson, héraðsdómari, og Lára Sverrisdóttir, héraðsdómslögmaður, um Hrannar Má S. Hafberg, Ragna Árnadóttir, skrifstofustjóri, og Sigríður Ingvarsdóttir, héraðsdómari, um Kristrúnu Kristinsdóttur, Daði Kristjánsson, saksóknari, og Ragnheiður Harðardóttir, héraðsdómari, um Sigríði Elsu Kjartansdóttur, Karl Axelsson, hæstaréttarlögmaður, og Páll Magnússon, bæjarritari, um Þórð Cl. Þórðarson.

Dómnnefndin hefur haft umsagnir þessara meðmælenda, sem allar eru jákvæðar í garð hlutaðeigandi umsækjenda, til hliðsjónar við mat sitt. Af umsögnunum verður ráðið að allir umsækjendur uppfylli þær lágmarkskröfur sem gera verður samkvæmt 3. tölul. 4. gr. reglna nr. 620/2010. Einnig kom þar fram að reglusemi umsækjenda væri ekki ábótavant.

5.9. Sérstök starfshæfni

Í 4. tölul. 4. gr. reglna nr. 620/2010 segir að mikilvægt sé að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu og geti farið að fyrirmælum laga um samningu dóma og ritað þá á góðu máli. Hann verður að geta stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin, bæði fljótt og af öryggi. Miðað við þessar forsendur og með vísun til alls þess, sem að framan greinir, telur dómnnefnd að allir umsækjendurnir fullnægi þeim lágmarksskilyrðum sem gera verður til héraðsdómara í þessum efnunum.

6. Niðurstaða dómnnefndar

Hér að framan hefur verið fjallað sérstaklega um þau sjónarmið sem dómnnefnd ber að líta til við störf sín skv. 4. gr. reglna nr. 620/2010. Þessi sjónarmið hljóta eðli máls samkvæmt að hafa ólíkt vægi innbyrðis, en ekkert eitt þeirra getur ráðið niðurstöðu. Þótt almennt verði að telja umsækjanda til tekna fjölbreytta starfsreynslu er meginmarkmiðið með störfum dómnnefndar að finna hverjir umsækjenda séu hæfastir til að gegna embætti héraðsdómara. Við mat á því að hve miklu leyti starfsreynsla umsækjenda nýtist í störfum héraðsdómara skiptir mestu máli að þeir búi yfir staðgóðri reynslu af dómstörfum, lögmannsstörfum og þeim stjórnsýslustörfum sem lúta að úrlausn ágreiningsmála. Einnig hvort þau verkefni, sem umsækjendur hafa fengist við, séu fjölbreytileg, svo sem hvort þeir hafi reynslu af því að beita réttarreglum á ólíkum sviðum lögfræði. Þá vegur reynslan af fyrstu starfsárunum í hverju starfi að öðru jöfnu tiltölulega þyngst í þessu sambandi, þannig að síður er ástæða til að gera upp á milli umsækjenda með langa starfsreynslu að baki þótt einn þeirra hafi gegnt starfi nokkru lengur en annar.

Niðurstaða dómnefndar er byggð á heildstæðu mati á verðleikum umsækjenda og skiptir þar mestu máli að umsækjandinn hafi til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega menntun, þekkingu og færni. Farsæl starfsreynsla og fjölbreytileiki hennar getur gefið mikilsverðar vísbendingar í því efni, en þar koma þó önnur atriði einnig til álitu, ekki síst reynsla af lögfræðilegri greiningu. Dómnefnd hefur gætt þess í mati sínu á hæfni umsækjenda, rétt eins og í fyrri álitum, að fara ekki út í alltof nákvæmt mat vegna þess að afar erfitt er að halda samræmi þegar svo er að verki staðið þar sem matsgrundvöllurinn er bæði fjölþættur og margbrotinn.

Mat dómnefndar er byggt á öllum þeim þáttum sem raktir hafa verið hér að framan í köflum 5.1.-5.9. Það er niðurstaða nefndarinnar að allir umsækjendur fullnægi þeim kröfum sem gera verður til héraðsdómara.

Þegar litið er til alls þess, sem að framan greinir, er það niðurstaða dómnefndar að Krístrún Kristinsdóttir sé hæfust umsækjenda til að gegna embætti héraðsdómara. Hún hefur um langt árabílg gegnt ábyrgðarmiklum og krefjandi stjórnsýslustörfum á fleiri en einu sviði stjórnsýslunnar, þ. á m. fengist við að semja úrskurði í kærumálum. Krístrún hefur stundað framhaldsnám í lögfræði við erlendan háskóla að loknu embættisprófi, lagt stund á rannsóknir og sinnt fræðiskrifum á sviði refsiréttar og afbrotafræði. Einnig hefur hún öðlast umtalsverða reynslu af stjórnun, auk þess sem hún hefur fengist við dómstörf.

Að Krístrúnu frátalinni er það niðurstaða dómnefndar að Barbara Björnsdóttir og Þórður Cl. Þórðarson séu hæfust umsækjenda til að gegna embætti héraðsdómara. Barbara á að baki lengsta dómarareynslu af umsækjendum, þ. á m. hefur hún verið sjálfstætt starfandi dómari í rúm tvö ár. Að auki hefur hún lokið meistaraþrófi í lögum við erlendan háskóla að loknu embættisprófi og öðlast reynslu af flutningi mála fyrir héraðsdómi sem og nokkra stjórnsýslu- og stjórnunarreynslu. Þórður á að baki aldarfjórðungs langan lögmannsferil og hefur á þeim tíma flutt fjölda mála í héraði og fyrir Hæstarétti, þar sem reynt hefur á réttarreglur á ólíkum sviðum lögfræði. Einnig hefur hann öðlast yfirgripsmikla stjórnsýslu- og stjórnunarreynslu, auk þess sem hann hefur komið að dómstörfum. Ekki eru efni til að gera upp á milli hæfni þeirra Barböru og Þórðar.

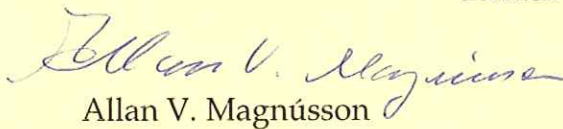
Ályktarorð:

Með vísun til 2. mgr. 4. gr. a, sbr. 2. mgr. 12. gr. laga nr. 15/1998 um dómstóla, er það niðurstaða dómnefndar að Krístrún Kristinsdóttir sé hæfust umsækjendatil að hljóta skipun í embætti héraðsdómara við Héraðsdóm Reykjavíkur, sbr. auglýsingu í Lögbirtingablaði 30. janúar 2013. Það er jafnframt niðurstaða nefndarinnar að Barbara Björnsdóttir og Þórður Cl. Þórðarson séu, að Krístrúnu frátalinni, hæfust til að gegna embætti héraðsdómara og er ekki gert upp á milli hæfni þeirra tveggja til þess.

Reykjavík, 22. mars 2013.

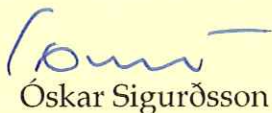
Eiríkur Tómasson

Allan V. Magnússon

Guðrún Agnarsdóttir

Óskar Sigurðsson

Stefan Már Stefánsson

